

Hijra 42
VL No 4 Issue 6
June 1985

പ്രാചീന മുസ്‌ലിം വിജ്ഞാന കേന്ദ്രങ്ങൾ

ആ

ധനിക മുസ്ലിം സമുദായത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ നിലവാരത്തിലേക്കു കണ്ണോടിക്കുമ്പോൾ, പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിലെ ഭരണാധികാരികൾക്കു സ്വന്തം പേരെഴുതാൻ പോലും അറിഞ്ഞുകൂടാതിരുന്ന ഒരു കാലത്ത് വിജ്ഞാന ദീപം കൈയിലേന്തി ലോകമൊട്ടുക്കും വെളിച്ചം പരത്തിയ ഒരു ഉജ്വല സമുദായത്തിന്റെ അനന്തരഗാമി

ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോ? കണ്ണുപൊട്ടുന്നതും അംഗവൈകല്യമുള്ളവരുമായി കാണുന്ന യാചകരിൽ തെങ്ങിൻ തണുത്തുപോയവരും നമ്മുടെ സഹോദരീ സഹോദരന്മാരാണ്. അംഗസംഖ്യയിൽ നാം ന്യൂനപക്ഷമാണെങ്കിലും അംഗവൈകല്യത്തിൽ നാം ബഹുഭൂരിപക്ഷമാണെന്നു പറയാം. അതുപോലെ പല മാനസിക രോഗങ്ങളും അധിതം കണ്ടുവരുന്നതും നമ്മുടെയിടയിലാണ്. എന്താണിതിനെല്ലാം കാരണമെന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടതല്ലേ? ആരോഗ്യപരമായ കാര്യങ്ങളിലുള്ള അശ്രദ്ധയും അറിവില്ലായ്മയുമാണ് ഇതിനെല്ലാം പ്രധാന കാരണം എന്നു പറയാം— സ്രീ ഗർഭിണി ആവുന്നതോടെ അവൾ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്ന മുറകളെപ്പറ്റി നമ്മുടെ മിക്ക സ്രീകൾക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ. പിന്താണ് എഴുതിക്കിട്ടുള്ളതാണ് പലേടത്തും സുഖപ്രസവത്തിനുള്ള പരിപാടിയാണിതിലുള്ളത്! ചികിത്സ പകരം മന്ത്രവും ജപവും പുത്തൻ പള്ളിയും പഴയജാറുമായി കഴിയുന്നു. ഗർഭിണിക്കും കുട്ടിക്കും അവസരോചിതവും അവശ്യവുമായ വൈദ്യസഹായം നൽകുന്നതിനു പകരം ഇത്തരം കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ സ്വാഭാവികമായും വൈകല്യങ്ങൾ വരാതിരിക്കില്ല. അപകടകരങ്ങളായ ഇത്തരം അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെപ്പോഴാണിപ്പിച്ചു ഉദരപുരണം നടത്തുന്ന പണ്ഡിതനാമധാരികൾ

ക്ക് സമൂഹത്തിൽ സ്വാധീനവും സ്ഥാനവും ഉള്ളടത്തോളം കാലം നമ്മുടെ ജനത ആരോഗ്യമില്ലാത്തവരും വികലാംഗരും രോഗികളുമായി കഴിയേണ്ടിവരും.

വിദ്യാഭ്യാസപരവും സാമ്പത്തികവുമായ നമ്മുടെ പിന്നോക്കാവസ്ഥയിൽ പരിതപിക്കുകയും അതിന്റെ നിവാരണത്തിനായി പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പല സംഘടനകളും ഇന്ന് സമുദായത്തിലുണ്ട്. എന്നാൽ ആരോഗ്യരംഗത്തെ പിന്നോക്കാവസ്ഥയെപ്പറ്റി വേണ്ടത്ര ചിന്തയും ചർച്ചയും നടക്കുന്നില്ല എന്നത് വേദകരമാണ്. ഈ രംഗത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥിരം വേദി തന്നെ ഇന്നു നമുക്ക് ആവശ്യമാണ്. ഗ്രാമങ്ങൾത്തോറും ക്ലാസ്സുകളും, സെമിനാറുകളും, പ്രഭാഷണങ്ങളും, പ്രദർശനങ്ങളും നടത്തി ജനങ്ങളിൽ ആരോഗ്യസംരക്ഷണബോധം വളർത്തേണ്ടതുണ്ട്. സ്രീകൾക്കായി ഗർഭകാലത്ത് അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട മുറകൾ, പ്രസവാനന്തര മുറകൾ, ശിശുപരിപാലനം, പ്രഥമ ശുശ്രൂഷ തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളിൽ പ്രത്യേക ക്ലാസ്സുകൾ നൽകേണ്ടതാണ്. അങ്ങിനെ ഭാവി തലമുറയെങ്കിലും ആരോഗ്യസമ്പത്തോടെ വളരട്ടെ. അരോഗദൂരമായ ശരീരത്തിനു മാത്രമേ ശക്തമായ ഒരു മനസ്സിനെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

കളാണു് നമ്മളെന്ന പരമാർത്ഥം വിശ്വസിക്കാൻ പ്രയാസമാണു്.

ഹിജ്റയുടെ ആദ്യന്തരാണ്ടു മുതൽ നാലാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ മുസ്ലിം ലോകത്താകമാനം വിജ്ഞാനത്തിന്റെ വേലിയേറ്റമായിരുന്നു. പിന്നീടൊരിക്കലും ലോകം കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത അത്രയധികം ചിന്തകന്മാർ, ദാർശനികന്മാർ, ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ, ചരിത്രപണ്ഡിതന്മാർ, കലാകാരന്മാർ; സാഹിത്യകാരന്മാർ, കവികൾ എന്നിവരെ പ്രസ്തുത കാലയളവിൽ മുസ്ലിം സമുദായം ലോകത്തിനു കാഴ്ചവെക്കുകയുണ്ടായി. അന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായം ഇക്കാലത്തെപ്പോലെ ക്രമീകൃതമോ, വ്യവസ്ഥാപിതമോ, ശാസ്ത്രീയമോ ആയിരുന്നില്ലെങ്കിലും അതു് അന്വേഷകന്മാരേയും വിജ്ഞാനികളേയും സംഭാവന ചെയ്തിരുന്നുവെന്നതു് ഒരതുതം തന്നെയാണു്. പണ്ഡിതന്മാരുടെ വീടുകളും പ്രാർത്ഥനാലയങ്ങളും കൂടുന്ന പള്ളികളും അന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസകേന്ദ്രങ്ങളായിരുന്നു.

വിശ്വവിഖ്യാതനായ ബഗ്ദാദിലെ ഖലീഫ ഹാറൂൺ റഷീദിന്റെ മകൻ മാമൂൻ റശീദിന്റെ ഭരണകാലത്ത് ബഗ്ദാദ്, ബസ്ര, കൂഫ, ബുഖാര മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ വലിയ പാഠശാലകൾ സ്ഥാപിച്ചു. ഹിജ്റ നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഈജിപ്റ്റിലെ ഭരണാധികാരി അവിടെ ഒരു പാഠശാല സ്ഥാപിച്ചതായും ഒട്ടനവധി ഗ്ര

നമ്മുടെ അവിടെ ശേഖരിച്ചുവെച്ചതായും അല്ലാമാ സയ്യിദി പ്രസ്താവിക്കുന്നു. കൈറോവിലെ ഇന്നത്തെ വിശ്വവിശ്രമമായ 'അൽ-അസ്ഹർ' യൂനിവേർസിറ്റിയുടെ ആരംഭം അതായിരിക്കണം എന്നാണ് പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. ഏതായാലും പ്രസ്തുത പാഠശാലയുടെ ചരിത്രത്തോടൊണ് മുസ്ലിം കലാലയങ്ങളുടെ ക്രമീകൃതമായ ചരിത്രം നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നത്.

'വിഗ്രഹധംസകൻ' എന്ന ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സുൽത്താൻ മഹമൂദ്ദാസ്നി ഹിജ്റ 410-ാം വർഷം അത്യന്തമായ ഒരു പാഠശാല തലസ്ഥാനമായ 'ഗസനി'യിൽ സ്ഥാപിച്ചു. വിവിധഭാഷകളിലെ ട്രിഗണിമിറ്റിക്സ് അവിടെ സജ്ജീകരിക്കുകയുണ്ടായി. 'സഅദിയ്യ', 'ബൈഹഖിയ്യ' എന്നീ പാഠശാലകൾ അക്കാലത്തെ വിശ്രുത വിജ്ഞാന കേന്ദ്രങ്ങളായിരുന്നു. ഹസ്രത്ത് ഇമാം ഗസ്സാലി(റ)ന്റെ ഗുരുനാഥനായ ഹസ്രത്ത് ഇമാമുൽ ഹറമൈനി(റ) 'ബൈഹഖിയ്യ' കലാലയത്തിലായിരുന്നു പഠിച്ചത്.

നിസാമിയ്യ കലാലയം

വിശ്വവിശ്രമമായിരുന്ന ഒരു വിജ്ഞാനകേന്ദ്രമായിരുന്നു നിസാമിയ്യ കലാലയം. ഹിജ്റ 457ൽ പ്രസ്തുത കലാലയത്തിന് അന്നത്തെ ഭരണാധികാരി 'നിസാമുദ്ദീൻ തുസിയായിരുന്ന തുടക്കം കുറിച്ചത്. ബഗ്ദാദിലെ പ്രസ്തുത കലാലയം അബ്ബാസിയ്യ ഭരണാവസാനംവരെ വളരെയേറെ പ്രസിദ്ധിയുള്ളതായിരുന്നു. ഇമാംഗസ്സാലി, ഇമാംതിബ്റീ, ഇബ്നുൽഖത്തീബ്, ശൈഖ് അബ്ദുൽഖാദർ ജീലാനി തുടങ്ങിയവർ പ്രസ്തുത കലാലയത്തിലെ ഉയർന്ന സ്ഥാനങ്ങൾ അലങ്കരിച്ചിരുന്നതായി ചരിത്രത്തിൽ കാണുന്നു. കലാലയത്തോടനുബന്ധിച്ചു വിശാലമായ ഒരു ഗ്രന്ഥാലയ

വും ഉണ്ടായിരുന്നു. മാത്രമല്ല, ഹി: 589ൽ ഖലീഫ് നാസിറുദ്ദീൻലാഹി പ്രസ്തുത കലാശാലയിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് സ്റ്റോളർഷിപ്പ് ഏർപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. രാജകീയ ഭരണാധിപതിയിൽനിന്നു കലാശാലാനടത്തിപ്പിനായി 6 ലക്ഷം ദീനാറാണ് ചിലവഴിച്ചിരുന്നത്. മാത്രമല്ല, പ്രസ്തുത കലാശാലയുടെ കീഴിൽ നൈശാപൂർ, ഹിറാത്ത്, മൗസൽ, ഇസ്ഫഹാൻ, ബസ്ര മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ വിദ്യാഭ്യാസകേന്ദ്രങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുകയുണ്ടായി.

മുസ്തൻസീരിയ കലാശാല

ഹി: 663ൽ അബ്ബാസിയ്യ ഭരണാധികാരിയായിരുന്ന ഖലീഫ് അൽമസ്തൻ സിറബിലാഹി ട്രിസ്മിതീർത്ത് മുസ്തൻസീരിയ കലാശാലയ്ക്ക് അസ്തിവാരമിട്ടു. ആറു വർഷങ്ങൾകൊണ്ടു പണിപൂർത്തിയാക്കി. നാലു മദ്ഹബുകളിലെയും പണ്ഡിതന്മാരെ അദ്ദേഹം പ്രസ്തുത കലാശാലയിൽ ഗുരുനാഥന്മാരായി നിയോഗിച്ചു.

അഹമ്മദ്കുട്ടി മഖ്യാ

രാജകീയ ഗ്രന്ഥാലയത്തിൽനിന്ന് 160 ഒട്ടകപ്പുറത്തായിരുന്നു പ്രസ്തുത കലാശാലയിലേയ്ക്കു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കൊണ്ടുപോയത്. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ താമസം, ഭക്ഷണം, വസ്ത്രം, പാനോപകരണങ്ങൾ എല്ലാം സൗജന്യമായിരുന്നു. ഇതിനു പുറമെ ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിക്കും ഒരു പവൻവീതം പോക്കറ്റ് മണി നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പ്രസ്തുത കലാശാലയെപ്പറ്റി 'ബഗ്ദാദ്' അബ്ബാസിയ്യ ഖലീഫന്മാരുടെ ഭരണത്തിൽ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലെ വരികൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്.

'അമൂല്യങ്ങളും അനർഘങ്ങളുമായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവിടെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായി ശേഖരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഹോസ്റ്റൽ കെട്ടിടം ദീപങ്ങളാൽ അലംകൃതമായിരുന്നു. ഓ

രോ വിദ്യാർത്ഥിക്കും ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിക്കും അതിനു വേണ്ട എണ്ണയും നൽകിയിരുന്നു. ഹോസ്റ്റലിൽ പച്ചവെള്ളത്തിനും, ചൂടുവെള്ളത്തിനും പ്രത്യേകം ഏർപ്പാടുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആരോഗ്യസംരക്ഷണത്തിനുള്ള വൈദ്യശുശ്രൂഷയും മരുന്നും നൽകിയിരുന്നു.'

എന്നാൽ താർത്താരികൾ അബ്ബാസിയ്യ ഭരണാധികാരികളെ പരാജയപ്പെടുത്തി പ്രസ്തുതകലാലയം നശിപ്പിക്കുകയും ഗ്രന്ഥാലയം അഗ്നിക്കിരയാക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈജിപ്ത്

നൂറിയ്യ, സാലിഹിയ്യ വംശക്കാരുടെ ഭരണകാലത്ത് ഈജിപ്ത് വൈജ്ഞാനികരംഗത്ത് വളരെയേറെ ശോഭിച്ചിരുന്നു. ലോകത്താദ്യമായി 'ദാർൽഹദീസ്' (ഹദീസു പഠനത്തിനു മാത്രമായുള്ള കേന്ദ്രം) സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത് അക്കാലത്താണ്.

അതേപ്രകാരം സുൽത്താൻ സലാഹുദ്ദീൻ അയൂബി അലക്സാൻ ഡ്രിയാ കയ്റോ, യരൂശലം, ഡമസ്കസ് തുടങ്ങിയ പ്രദേശങ്ങളിൽ വലിയ വിജ്ഞാനകേന്ദ്രങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുകയുണ്ടായി.

തുർക്കി

ഉസ്മാനിയ്യ ഭരണകൂടം തങ്ങളുടെ സാമ്രാജ്യത്തിൽപ്പെട്ട മക്ക, യരൂശലം, ഇറാഖ്, ബസ്ര, കൂഫ, ബഗ്ദാദ് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉന്നത കലാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുകയുണ്ടായി. ശാസ്രം, സാഹിത്യം, കല, രാജ്യചിന്ത, സ, ആയോധനവിദ്യ മുതലായ വിഷയങ്ങൾ മതപഠനത്തോടൊപ്പം തന്നെ പഠിപ്പിച്ചു. അദ്ധ്യാപകർക്ക് പെൻഷൻ ഏർപ്പെടുത്തിയതും ഉസ്മാനിയ്യ ഭരണകൂടമായിരുന്നു.

ഉസ്മാനിയ്യ ഖലീഫ്മാരിൽ പ്രധാനിയായ ഖരാർഖാൻ ഉന്നത

പാഠശാലകൾ സ്ഥാപിച്ചു വ്യാകരണം, തർക്കശാസ്ത്രം, ചരിത്രം, സാഹിത്യം, ഗണിതശാസ്ത്രം മുതലായ വിഷയങ്ങളിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ അവഗാഹം നേടണമെന്ന ഭേദം നിഷ്കർഷിച്ചിരുന്നു. പരീക്ഷകളിൽ വിജയിച്ചവർക്കു സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. തുർക്കിയിലെ പഠനരീതി പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിലെ പാരീസിലെയും കോബ്രിഡ്ജിലെയും പാഠ്യപദ്ധതികൾ സദൃശങ്ങളായിരുന്നു. 'ഡിഗ്രി' സമ്പാദിച്ചവരെയായിരുന്നു ഖാസിമാരായും, മുഹമ്മ്തീമാരായും നിയമിച്ചിരുന്നത്.

ഉസ്മാനിയ ഖലീഫമാരായിരുന്ന സുൽത്താൻ അർവാൻ, സുൽത്താൻ മുഹമ്മദ് ഖാൻ, സുൽത്താൻ മുഹമ്മദ് ഫാത്തിഹ്, സുൽത്താൻ ബായസീദ്, സുൽത്താൻ സുലൈമാൻ എന്നിവരെല്ലാം വിദ്യാഭ്യാസങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുകയും അവയ്ക്കു വേണ്ട നാനാവിധ പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. 'ഹാഫീസ്' 'താപിബ്' എന്നീ രണ്ടു ഡിഗ്രികൾ

വിജയിച്ചവർക്കു നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഖലീഫ അബ്ദുൽ മുഅ്മിൻ മതപഠനത്തോടൊപ്പം സൈനിക പരിശീലനത്തിനു മാത്രം ഒരു കോളേജ് സ്ഥാപിക്കുകയുണ്ടായി.

സ്പെയിൻ

കോർഡോവ, ഗ്രാനഡ, ഇഷ്ബെലിയ തുടങ്ങിയ പട്ടണങ്ങളിലെ ചരിത്രപ്രസിദ്ധങ്ങളായ വിദ്യാഭ്യാസങ്ങളിലേക്കു ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും വിദ്യാർത്ഥികൾ പ്രവഹിച്ചിരുന്നു.

സ്പെയിൻ മുസ്ലിംകളുടെ വിജ്ഞാനപ്രസാരണ സംരംഭങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച മി: സ്റ്റോട്ടിന്റെ പ്രസ്താവനയിലെ ഒരു ഭാഗം മാത്രം വായിച്ചാൽ അക്കാലത്തെ വൈജ്ഞാനികനില മനസ്സിലാകും.

“സ്പെയിനിലെ കലാശാലകളിലെ പ്രഫസർമാർ അവരുടെ ധീഷണാശക്തിയും, കഴിവുകളും രാഷ്ട്രത്തിനായി സമർപ്പിച്ചിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം ഒരു പരിധിവരെ നിർബന്ധമായിരുന്നു. ജാതിമത

ചിന്തയില്ലാതെ വിദ്യാർത്ഥികൾ പ്രസ്തുത കലാലയങ്ങളിൽ അഭ്യസിച്ചിരുന്നു. ഖുർആൻ, പ്രവാചക സൂക്തങ്ങൾ, ധർമ്മശാസ്ത്രം ഇവയ്ക്കു പുറമെ ക്ഷേത്രഗണിതം, ബീജഗണിതം, സംഗീതം, സാഹിത്യം മുതലായ വിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. കലാലയങ്ങളിൽ ഡിഗ്രികൾ, സ്റ്റോളഷിപ്പ്, സൈന്റ് പെൻറ്, സമ്മാനം എന്നിവ നൽകുകയും പ്രസംഗ-പ്രബന്ധ മത്സരങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. വൈദ്യശാസ്ത്രം പഠിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളെ തലസ്ഥാന നഗരിയിലെ ഏറ്റവും വലിയ ഡോക്ടർ പരിശോധിച്ചിരുന്നു. വൈദ്യശാസ്ത്രം, ശസ്ത്രക്രിയ എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ അമൂല്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. കോർഡോവ കലാശാലയുടെ കീഴിൽ മാത്രം എണ്ണറോളം വിദ്യാലയങ്ങളും അവയിൽ പതിനൊന്നായിരത്തിലുപരി വിദ്യാർത്ഥികളും ഉണ്ടായിരുന്നു.”

അവലംബം: History of the Moorish Empire in Spain by P. Scott.

യൂസൂഫ് ഇസ്ലാം - സംഗീതത്തിൽനിന്നും

സത്യത്തിലേക്ക്

എഡ്, Vol 4, Issue No 8 1985 August

-കെ.

അ ശാന്തമായ ഒരു മനസ്സിൽനിന്നു സാധാരണ സമൂഹം തേടിയുള്ള യാത്രയായിരുന്നു അത്. സത്യത്തിന്റെ തണൽ തേടിയുള്ള യാത്ര. ക്വാറന്റ് സ്റ്റീവൻസ് എന്ന പേര് ഈ യാത്രക്കിടയിൽ എവിടെയോ വെച്ചു നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു; ജീവിതസമ്പ്രദായങ്ങൾ, ആചാരരീതികൾ, മനസ്സിനെ തളച്ചു നിർത്തിയിട്ടിരുന്ന ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾ—എല്ലാം ഏതോ വിഭവസംഗ്രഹങ്ങൾ പോലെ. യൂസൂഫ് ഇസ്ലാമിന്റെ ഇത് വന്നുപുതിയ ഒരു ജീവിതമാണ്. വന്നുപുതിയ ഒരു ജീവിതരീതിയിൽനിന്നു സാധാരണ, വീചികളുടെ മായിക ലോകത്തേക്കു്, അവിടെനിന്നു സത്യത്തിന്റെ ശാലാലതയിലേക്കു്...

യൂസൂഫ് ഇസ്ലാം

ഴിഞ്ഞിരുന്നുമില്ല. അതുകൊണ്ടു് തന്നെ ശരിയുടെ പാത ഏതെന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടു് ഒരു മുന്നോട്ടു് എന്തു് എന്തു് ഈ കലാകാരനിൽ തുറന്നു കിടക്കുകയായിരുന്നു.

നോക്കൂ, ഇരുപതാം വയസ്സിൽ ഈ ചെറുപ്പക്കാരൻ ഗ്രേറ്റ് ബ്രിട്ടനിൽ പരക്കെ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു സംഗീതജ്ഞനായിത്തീരുന്നു. പിന്നീടങ്ങോട്ടു് സംഗീതം ഒരാലേ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. റോക്ക് സംഗീതത്തിന്റെ ഉച്ചസ്ഥായിയിൽ ലോകം ഒരു ബീറ്റിലേക്കു് ചുരുങ്ങു

ന്നു. അവിടെ തന്റെ ഭൂതകാലമില്ല, പേരില്ല, ഭാഷയും ആചാരവും മില്ല. മായികമായ ഏതോ ലഹരിമാത്രം. പക്ഷേ സ്റ്റീവൻസിനു ഇതു മതിയായിരുന്നില്ല. നിതാന്തമായ അശാന്തി ആത്മമുദ്രയാക്കി സ്വീകരിച്ചു ആ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ വരികൾ നിങ്ങളോടു് പറയുന്നതു് ഇങ്ങിനെയാണു്.

"എങ്ങനെയെന്നില്ലാതെ എത്രയത്ര നാഴികകൾ!

ലക്ഷ്യത്തിലെത്താൻ ഞാൻ ഇനിയും എത്രസമയം ചിലവഴിക്കണം?

നോക്കൂ, എനിക്കു് കയറുവാൻ ഇളംഗിരിശീഖരങ്ങോ.

അവയൊക്കെത്താണ്ടി ഞാൻ അവിടെയെത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു..."

ഈ അനേപഷണമാണു് സ്റ്റീവൻസിനെ ഇസ്ലാമിലേക്കെത്തിച്ചതു്. പാട്ടുകൾ പടച്ചുണ്ടാക്കു ന്നപ്പോൾ എല്ലാം മറക്കുന്ന ഈ മനുഷ്യൻ ഇസ്ലാമിൽ തന്റെ കലയും ജീവിതവും സന്തോഷവും സന്തോഷപരമാക്കെ തിരിഞ്ഞു. അതോടെ നമുക്കു് യൂസൂഫ് ഇസ്ലാമിനെ ലഭിച്ചു. ഗിറാർ ഒരു വശത്തേക്കു് മറന്നിവെച്ചു്, ചുരുങ്ങു തലമുടി മുറിച്ചു വെടിപ്പാക്കി, കറുത്തു മുറിയ താടിയണിഞ്ഞു് മദ്ധ്യപൂർവ്വേഷ്യയിൽ നിന്നെത്തിയ ഒരു മുസ്ലിമിന്റെ രൂപഭാവം റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തപ്പോൾ മുസ്ലിമുമാർ ഇദ്ദേഹത്തെ

സ്വാംകയാറിന് സ്വീവൻസൺ എന്ന പേര് പോലും അദ്ദേഹം മറന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സംഗീതം അദ്ദേഹത്തിന് ശാന്തിനല്ലാൻ അപര്യാപ്തമായതിന്റേതാകുന്നു.

ശാന്തിതേടിയുള്ള തന്റെ ജീവിതയാത്രയിൽ സ്വീവൻസിന് ഇടയ്ക്ക് ഭാരതീയ ദർശനങ്ങളോട് അല്പം അഭിനവഭാവം തോന്നിയെന്നും ഭാരതീയ ദർശനങ്ങളുടെ അഗാധത ബീറിനിലകളെ മുഴുവനും ഇന്ത്യൻ സംസ്കാരത്തിലേക്കും ആകർഷിച്ചു കാലം. ബുദ്ധന്റെ ആകർഷണവലയത്തിൽ സ്വീവൻസിന് പെട്ടു. 'ബുദ്ധനും ചോക്കലേറ്ററു പെട്ടിയും' എന്ന ഗാനസമുച്ചയം ഇക്കാര്യത്തിന് സ്വീവൻസിന് രചിച്ചത്. പക്ഷേ താൻ അന്വേഷിക്കുന്ന സത്യത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിന്റേതാണ് എത്രയോ അകലെയായാണ് ബുദ്ധനെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് വളരെ വേഗം ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടു.

സ്വീവൻസിന് വ്യർത്ഥന്റെ ഒരു പ്രതിനിധിയായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തന്നെ സഹോദരനാണ് - ഇസ്ലാമിന്റെ സത്യാനുഭവങ്ങളെ അർത്ഥമാക്കി അറിഞ്ഞ ആളായിരുന്നു അദ്ദേഹം. വ്യർത്ഥൻ വായിക്കാൻ തുടങ്ങിയ സ്വീവൻസിന് അതിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു. വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിന്റെ സമഗ്രത അയാളെ അമ്പരപ്പിച്ചു; മോക്ഷത്തിന് വേണ്ടിയുള്ള കമ്മലാലയം. വിദ്യാഗ്രന്ഥം അയാൾക്ക് മുൻപാകെ തന്നിട്ടുണ്ടാകാത്തു. ഒരു കർമ്മാനുഭവാനുഭവത്തെ തന്നെ ദൈവസ്മൃതിയുടെ ആനുകൂല്യത്താൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു എന്ന ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന്റെ നീരാസം ആ ഹൃദയത്തിൽ വേരുപിടിക്കുകയായിരുന്നു. വീണ്ടും വീണ്ടും സ്വീവൻസിന് വ്യർത്ഥൻ വായിച്ചു. ഒടുവിൽ ഇസ്ലാമിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെയൊണ് 'ടീ ഓഫ് ടീപ്പർമാൻ, ടീപ്പർ ആൻഡ് ടീ ഫയർ ക്യാറിന്, ക്യാമ്പ് ടീ ബുക് അറിഫ്ഫാൻ' തുടങ്ങിയ വിദ്യാഗ്രന്ഥമായ 'റോക്കി' എൻറോൾ റിക്കാർഡ് ആൽബ

ങ്ങളുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ പ്രതികരണ വിവരങ്ങൾ ആ മനുഷ്യൻ യൂസഫ് ഇസ്ലാമായി മാറിയത്.

മുസ്ലിമാരായി കഴിഞ്ഞശേഷം യൂസഫ് ഇസ്ലാം തന്റെ ജീവിതരീതിയ്ക്ക് അപ്പോടെ വ്യത്യസ്തവകത്തിലായിരിക്കുന്നു. വ്യർത്ഥനിക വചനങ്ങൾക്കനുസരിച്ചുള്ള ഈ ജീവിതം റോക്കി എൻറോൾ സംസ്കാരത്തിന് കടകവിരുദ്ധമാണ്. റോക്കി സോസൈറ്റിയിൽ നിന്ന് താൻ തന്നെ മാറിയിരിക്കുന്നു എന്നാണ് പീസ്ട്രെയിൻ, സാഡ്ലിംഗ്, മോണിംഗ് ഹാസ് ബ്രോക്കൺ തുടങ്ങിയ പ്രശസ്ത റിക്കാർഡുകൾ രചിച്ച പാടിയ ഈ സംഗീതജന്മൻ പറയുന്നത്. ഇനി അദ്ദേഹത്തിന് സംഗീതമില്ല. 'റോക്കി' റു എർത്ത്, എന്നതായിരുന്നു കോൺട്രാക്ട് അപസാന്നമുണ്ടായിരുന്ന റിക്കാർഡ്. അതെ, ശ്രീയിലേക്ക്, സംഗീതത്തിന്റെയും ലക്ഷ്യബോധമില്ലാത്ത ജീവിതത്തിന്റെയും കാലാനുഭവം അതിനാണ് യഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ ഭ്രമിയിലേക്ക്; അല്ലാത്ത നമുക്കുവേണ്ടി സൂപ്പർപ്രൊജക്ഷൻ അഭിയിലേക്ക്.

പാശ്ചാത്യ രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ ഇസ്ലാമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രചാരത്തിനുവേണ്ടിയാണ് യൂസഫ് ഇസ്ലാം ഇപ്പോൾ പ്രവൃത്തിക്കുന്നത്. ഗ്രേറ്റ് ബ്രിട്ടൻ കേന്ദ്രമാക്കി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടന്നുവരുന്നു. കട്ടികൾക്ക് വേണ്ടി അദ്ദേഹം പാശ്ചാത്യ കലനടത്തുന്നുണ്ട്. ബ്രെൻറിലെ ലണ്ടൻ ബറോയിൽ അദ്ദേഹം നടത്തിവരുന്ന ഇസ്ലാമിയോളൈറ്റിക്സ്, കട്ടികൾക്ക് വേണ്ടി അദ്ദേഹം നടത്തിവരുന്ന ഇസ്ലാമിക പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഏറ്റവും മികച്ച ഉദാഹരണമാണ്. ലൈസന്ററി ലെ ഇസ്ലാമിക് ഫെസ്ടിവൽ പബ്ലിക് ഷോയ്സ് യൂനിറ്റ് പുറത്തിറക്കിയ 'ലവ്' ആൽബി ക്രിസ്റ്റീൻ എന്ന് ക്യാസറിന് പീസ്ട്രെയിൻ പ്രവൃത്തിക്കുന്നതും യൂസഫ്

ഇസ്ലാം തന്നെ. മഹമ്മദ് നബിയുടെ ജീവിതത്തിൽനിന്നുള്ള എഴുതികഥകൾ കട്ടികൾക്കുവേണ്ടി പുറത്തിറക്കിയ ഈ ക്യാസറിൽ. എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളോടും കരുണയും സ്നേഹവും പുലർത്തണമെന്നും പഠിപ്പിക്കുന്ന കഥകൾ. സ്ത്രീകൾ പ്രായത്തിലുള്ള കട്ടികൾക്കുവേണ്ടി കഥകൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് യൂസഫ് ഇസ്ലാമും മറിയം ഡേവിസുമാണ്.

കട്ടികൾക്കിടയിലുള്ള ഇസ്ലാമിക് പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി യൂസഫ് ഇസ്ലാം വ്യാപകമായി സഞ്ചരിക്കുന്നു. ചെല്ലന്നേടത്തോക്കെ വെച്ച് ഇസ്ലാമിന്റെ സന്ദേശം പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം അഭിമുഖ സംഭാഷണങ്ങൾ അനുവദിക്കുന്നതും ചർച്ചകളിലേക്ക് പങ്കെടുക്കുന്നതും ഈ ഉദ്ദേശ്യം മുൻനിർത്തിയാണ്. അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടിയുള്ള ഈ സൗജന്യ സേവനമാണ് ലക്ഷ്യക്കണക്കിന് രൂപ സമ്പാദിച്ചു തന്നിരുന്ന സംഗീതോപാസനയെക്കാൾ അതിക്ക് ശാന്തിതരുന്നത് എന്നത്രേ യൂസഫ് ഇസ്ലാം പറയുന്നത്. അതത്രേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റൊരു തീർപ്പ്.

വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ച് യൂസഫ് ഇസ്ലാമിന്റെ കാഴ്ചപ്പാട്

പ്രമുഖ പോപ്പ് സാഹിത്യജ്ഞനായ ക്യാരറ്റ്സ്റ്റീവൻസ് യൂസഫ് ഇസ്ലാമായി മാറിയത് ഒരു മനോഹരിപർത്തനത്തിന്റെ ആവേശോജ്വലമായ കഥയാണ്. യൂസഫ് ഇസ്ലാം ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തകന്റെ ചുമതലകളാണ് ഏറ്റെടുത്തു നടത്തുന്നത്. ലണ്ടനിലെ മുസ്ലീം കത്തുങ്ങടംബേണി അദ്ദേഹം സ്തുതിർക്കുന്ന ഒരു വനിതയായ അനുഷ്ഠിക്കണം. 1984 ജനുവരിയിൽ അദ്ദേഹം മാസിക യൂസഫ് ഇസ്ലാമിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരു ലേഖനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ ഇന്നും നമുക്കിടയിൽ പ്രസക്തിയുണ്ടെന്നു കരുതുന്നതിനാൽ ഞങ്ങൾ അത് വിവർത്തനം ചെയ്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയാണ്.

വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം യുവമുസ്ലീംകളുടെ വ്യക്തിത്വത്തെ ദോഷകരമായി ബാധിക്കുന്ന വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മുസ്ലീം സംഘടനകൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ ഒരു പ്രധാന വിഷയമായിക്കൊണ്ടുന്നു.

സമുദായത്തിന്, സമുദായത്താൽ ഭരിക്കപ്പെടുകയും നടത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന പാഠശാലകളുടെ ഒരു ശൃംഖല തന്നെ വേണ്ടതുണ്ടെന്നു വാദിക്കുന്ന മുസ്ലീംകൾ ധാരാളമാണ്. ഈ പാഠശാലകളിൽ ഇസ്ലാമിക സാഹചര്യങ്ങളിൽ തന്നെ നടത്താൻ കഴിയും. വ്യത്യസ്തമായ ഒരു നിലപാട് പുലർത്തുന്ന കുറച്ചു പേരുണ്ട്. സക്കാർ നടത്തുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ വ്യവസ്ഥ മുസ്ലീംകൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തണം എന്നാണ് അവരുടെ വാദം. ഈ ചിന്താഗതി പുലർത്തുന്നവർ പറയുന്നത് ഇസ്ലാമികാധിപത്യം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും വഴിയോടെ് വ്യക്തമാക്കുന്ന നടത്തുന്ന പ്രത്യേക കോഴ്സുകൾ വഴിയോ നടത്താൻ എന്നാണ്. ഇന്നിയും ചിലർക്കുണ്ട്. അവരുടെ നിർദ്ദേശം മുസ്ലീംകൾ സ്ഥാപിക്കണം; എന്നാൽ അതോടൊപ്പം തന്നെ ഇപ്പോൾ കൂട്ടുകൾ നിലവിലുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ മാറ്റിയെടുക്കാനാണ് വിദ്യാഭ്യാസസാധിതർക്കുള്ള ശ്രമങ്ങളും വേണം എന്നാണ്. വിദ്യാഭ്യാസസാധിതർക്കിടയിലും മതസമുദായങ്ങൾക്കിടയിലും നിരന്തര ശ്രമങ്ങൾ നടത്തിയുണ്ടാവാൻ പാർശ്വം അവരെ പാർശ്വം ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയാണ് ഇതു സാധിക്കേണ്ടത്.

വായ ഒരു പരിപ്രക്ഷ്യമിട്ടു. ഉദ്ഗ്രഹനത്തെയും വ്യക്തിത്വം സൂക്ഷിക്കുന്നതിനേയും കുറിച്ച് ഓരോ സംഘടനയും സ്വന്തമായ സമീപനം പുലർത്താനാണ് ശ്രമിക്കുന്നത്. ഇക്കാരണത്താൽ മുസ്ലീം സമുദായത്തിൽത്തന്നെ ചിട്ടിത ആശയ കഴപ്പിങ്ങങ്ങളാകാൻ ഉണ്ടു്.

ഇസ്ലാമിക സർക്കിൾ ഓർഗനൈസേഷൻ പ്രവർത്തകനായ യൂസഫ് ഇസ്ലാം, മുസ്ലീം സമുദായത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസപരമായ ആവശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് തന്റെ വീക്ഷണത്തെപ്പറ്റി 'അറബ് യോട്' സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി.

ബ്രെൻറിലെ ലണ്ടൻബറോയിൽ ഇസ്ലാമിയാ പ്രൈമറി സ്കൂൾ നടത്തുന്നത് യൂസഫ് ഇസ്ലാമാണ്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങളുടെ കട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ച് മുസ്ലീം രക്ഷിതാക്കൾക്ക് വലിയൊരു ചുമതലയുണ്ട്. നാം മറുത്തുപോയ വീട്ടുകാർക്കുണ്ടെങ്കിൽ കാര്യമില്ല ഇത്. നമ്മുടെ കട്ടികൾക്ക് വേണ്ടി കൂടുതൽ സ്ഥാപിക്കേണ്ടതും വിദ്യാഭ്യാസം ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതും നമ്മുടെ കടമയാണ്."

ഒരു മുസ്ലീം കട്ടിയുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട വശം ബുർആൻ പറഞ്ഞതാണ്. നാം നമ്മുടെയായ വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കണം, അവിടെ ബുർആനും സുന്നത്തും പഠിപ്പിക്കണം എന്നാണ് ഉറപ്പുവരുത്തണം. ഇപ്പോഴുള്ള ഒരു വിദ്യാലയത്തിൽ നിലവിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം കോഴ്സിംഗ് എന്നായിരിക്കണം. ഇത് ആവശ്യമാണ്. കട്ടികൾക്ക് കൂടുതൽ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിനേക്കാൾ എല്ലാമാതൃകയിലും നാം സ്വയം

പ്ര

മുഖ പട്ടിഞ്ഞാൻ നാടകളിലെ കട്ടിയേറ്റിപ്പാർപ്പുകാരുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കാൻ ലണ്ടനിലെ ടൈംസ് പത്രം ഇങ്ങിനെ പറയുകയുണ്ടായി-ഉദ്ഗ്രഹനത്തിനും വ്യക്തിത്വം നിലനിർത്തുന്നതിനും ഇടയ്ക്കുള്ള ഒരു ഒത്തുതീർപ്പ് കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു്.

ഉദ്ഗ്രഹനമാണെങ്കിൽ അത് എത്രത്തോളം? വ്യക്തിത്വം നിലനിർത്തുന്നതിന്റെ അതിരുകൾ എങ്ങിനെയാക്കും? ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഇതുവരെ ഉപകരമായ ഉത്തരം ലഭിച്ചിട്ടില്ല. യു. കെ. യിലെ മുസ്ലീം സമുദായത്തിൽനിന്നു് നിലനിന്നു പോരുന്ന തീതി, സമൂഹത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധചെലുത്തുവാനും ബുദ്ധിമുട്ടാണ്.

സമുദായത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ കാര്യത്തിൽ പല മുസ്ലീം സംഘടനകളും ഉത്കണ്ഠാകലശലാണെങ്കിലും അവർക്കൊന്നും തന്നെ പൊതു

മനുഷ്യനും ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പരിമിതിയും

Hjrn (48)
VL 4, 13110 12
1985
December

മൗലാനാ വഹീദുദ്ദീൻഖാൻ

ബഹുശക്തി ബഹുഭവമായി വികസിപ്പിക്കാൻ ആധുനിക മനുഷ്യൻ കരുത്താർജ്ജിച്ചിരിക്കുന്നു. ഹിമശേഖങ്ങളെ ജനവാസയോഗ്യമാക്കാനും, ഇതരഗോളങ്ങളിലേയ്ക്കു യാത്രാപദ്ധതികളാവിഷ്കരിക്കാനും അവൻ കഴിവുനേടീട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യൻ ഇങ്ങനെ പദാത്ഥലോകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉത്താനം നേടുകയും തന്റെ അലോചനത്തിനൊത്തു് അവയെ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. തന്നെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കാനും തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ശരിപ്പെടുത്താനും അവൻ സാധിക്കുമെന്ന ധാരണ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ആയിരക്കണക്കിന് സംഭവവികാസങ്ങളുണ്ട്.

പക്ഷേ പദാത്ഥങ്ങളുടെ സവിശേഷതകളറിയാൻ സാധിച്ചതുപോലെ മനുഷ്യനെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുകയില്ല എന്നതിന്റെ തെളിവുകൾ നമ്മുടെ ഈ ശ്രീതിക ലോകത്തു തന്നെയുണ്ട്.

മനുഷ്യഘടന
‘മനുഷ്യൻ’ എന്നു പറയുന്ന അന്ധിത്വം പ്രോട്ടോസ്റ്റോസത്താൽ നിർമ്മിതമായ കോടിക്കണക്കിന് കോശങ്ങളുടെക്കൊണ്ടു ഒരു ശരീരമാകുന്നു. എന്താണു് ഈ പ്രോട്ടോസ്റ്റോസം? അസാധാരണമായ നിലയ്ക്കു് ജീവന്റെ ശക്തി അന്തർവേിച്ചിട്ടുള്ള നിർജ്ജീവവസ്തുക്കളുടെ ചെറിയൊരു സംയോജനമാണതു്. സാധാരണ മട്ടിൽ പാഞ്ഞാൽ ജീവന്റെ സത്താണതു്. പക്ഷേ പദാർത്ഥലോകത്തെപ്പറ്റി പഠിക്കുന്നതുപോലെ പ്രോട്ടോസ്റ്റോസത്തെപ്പറ്റി പഠനം നടത്താൻ കഴിയില്ല.

നമ്മുടെ കണ്ണുകൾകൊണ്ടു കാണുന്നതൊക്കെയും ചില വസ്തുക്കളുടെ സംയോജനം തന്നെയാണു്. മാദ്ധ്യമങ്ങൾ ലഭ്യമാണെങ്കിൽ ഇത്തരം സങ്കരങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാനും അപ്പോലെ അവയെ നശിപ്പിക്കാനും നമുക്കു് കഴിയും. ഈ തത്വത്തിൽ

ഉന്നിക്കൊണ്ടാണു് 1755-ൽ ജർമ്മൻ തത്വചിന്തകനായ കാൻറു് പറഞ്ഞതു്, ‘‘എനിക്കു പദാർത്ഥം ഒരുക്കിത്തരൂ. ഈ ലോകം പദാർത്ഥത്താൽ ഉണ്ടായതു് എങ്ങിനെയെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു തരാം.’’ എന്നു്.

‘‘ജലം, രാസവസ്തുക്കൾ, സമയം എന്നിവ ലഭ്യമായാൽ ഒരു മനുഷ്യന്റെ സൃഷ്ടി നടത്താൻ കഴിയുമെന്നു് ഹൈക്കൽ (Haeckel) വാദിക്കുകയുണ്ടായി.

ഒരു ഓക്സിജൻ ആറ്റവും രണ്ടു ഹൈഡ്രജൻ ആറ്റവും കൂടിച്ചേർന്നുണ്ടായതാണു് ജലം എന്നു നമുക്കറിയാം. ഈ രണ്ടു വാതകങ്ങളെയും അതേ അനുപാതത്തിൽ സംയോജനം നടത്തി ജലമുണ്ടാക്കാനും, ജലത്തെ വിശ്ലേഷിച്ച് ഹൈഡ്രജനും ഓക്സിജനും വേർതിരിയ്ക്കാനും നമുക്കു കഴിയും. പക്ഷേ മനുഷ്യൻ ഇതിൽനിന്നു ഭിന്നനാകുന്നു. പ്രോട്ടോസ്റ്റോസത്തിലടങ്ങിയ ഘടക

ങ്ങളെന്തൊക്കെയെന്നും അവയുടെ അനുപാതമെന്തെന്നും ശാസ്ത്രം കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൃഷിയിലും പ്രോട്ടോപ്ലാസ്മത്തിലുടങ്ങിയ ഘടകങ്ങൾ അതേ അനുപാതത്തിൽ സംയോജിപ്പിച്ച് 'ജീവൻ' ഉല്പാദിപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ല. പ്രോട്ടോപ്ലാസ്മത്തിന്റെ ഘടകങ്ങൾ അതേ അനുപാതത്തിൽ സംയോജിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവെങ്കിലും ജീവനുള്ള പ്രോട്ടോപ്ലാസ്മങ്ങളായിത്തീരുന്നില്ല. മറ്റുള്ള രാസവസ്തുക്കളുടെ നിശ്ചിത തോതനുസരിച്ച സംയോജിപ്പിച്ചാൽ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ആവസ്ഥ ഉണ്ടായിത്തീരുന്നതല്ല. അഥവാ ഭൗതികവസ്തുക്കളിൽ പ്രവർത്തനം നടത്തി ഭൗതികസംവേദങ്ങളുണ്ടാക്കാൻ കഴിയുന്നതുപോലെ അതേ രൂപത്തിൽത്തന്നെ നമുക്കു മനുഷ്യനെ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല.

മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള നമ്മുടെ പ്രഥമ ശർബല്യവും കഴിവുകേടുമാണിത്. ഇത് അംഗീകരിക്കാൻ നാം നിർബന്ധിതരാണ്.

എന്നാൽ ഇതിനേക്കാൾ വലിയ മറ്റൊരു വസ്തുതയുണ്ട്. മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ച നമ്മുടെ പഠനത്തിൽ നാം അവലംബിച്ചത് 'മൃത മനുഷ്യ'നെയാണ്. ജീവനുള്ള മനുഷ്യന്റെ പഠനം നടത്താനുള്ള പാടവം നമ്മിലില്ല. പ്രോട്ടോപ്ലാസ്മത്തിലുടങ്ങിയ ഘടകങ്ങളേയും അവയുടെ നിശ്ചിത അനുപാതത്തേയും കണ്ടെത്താൻ ശാസ്ത്രത്തിനു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അത് ജീവനുള്ളതായിത്തീരണമെങ്കിൽ ആ ഘടകങ്ങളെ ഏതു സവിശേഷക്രമത്തിൽ സംയോജിപ്പിക്കണമെന്നും, ജീവനുള്ള പ്രോട്ടോപ്ലാസ്മം നിർമ്മിക്കുമായിത്തീരുന്നേടും ആ ക്രമം തെറ്റുന്നത് എവിടെയാണെന്നും കണ്ടെത്താൻ നമുക്കായിട്ടില്ല. അഥവാ പ്രോട്ടോപ്ലാസ്മത്തിൽ ആത്മാവിന്റെ അസ്തിത്വത്തിനു കാരണമായത് ആ സവിശേഷക്രമീകരണംതന്നെയാണ് എന്നത്രേ യാഥാർത്ഥ്യം. പക്ഷേ ആ

സവിശേഷക്രമം നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് പ്രോട്ടോപ്ലാസ്മത്തിന്റെ രാസവിശേഷണം നടത്താൻ കഴിയുകയില്ല. പ്രോട്ടോപ്ലാസ്മത്തെ വിശേഷണം നടത്തണമെങ്കിൽ അനിവാര്യമായും അതിന്റെ രാസക്രമം തകർക്കണം. അങ്ങിനെ അതിന്റെ രാസക്രമം തകർക്കാൻ തുനിയുമ്പോഴാകട്ടെ, ജീവൻ അതിൽനിന്ന് വിടപറയുന്നു. ഇതാണ് സാധാരണ അനുഭവപ്പെടുന്നത്. പ്രോട്ടോപ്ലാസ്മത്തിന്റെ രാസവിശേഷണം നടക്കുകയും, ആത്മാവ് അതിൽ സ്ഥായിയായിരിക്കുകയും ചെയ്ത അനുഭവമില്ല. അതിനാൽ ആത്മാവിന്റെ അസ്തിത്വത്തോടെ പ്രോട്ടോപ്ലാസ്മത്തിന്റെ വിശേഷണം നടത്താൻ കഴിയാത്ത കാലത്തോളം ജീവന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം കണ്ടെത്തുന്നതിൽ ശാസ്ത്രം എന്നും ഇരുട്ടിൽത്തന്നെയായിരിക്കുമെന്നതു വ്യക്തമാണ്.

എന്നാൽ നമ്മുടെ പ്രതിസന്ധി അവിടെയൊതുങ്ങുന്നില്ല; അവിടെനിന്നും ബഹുദൂരം മുമ്പോട്ടു പോവുന്നു.

മാനവതയുടെ യാഥാർത്ഥ്യം കണ്ടെത്തി, മനുഷ്യൻ ജീവിതനിര്യം നിർണ്ണയിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ഉത്തരവാദിത്വം ഒരാൾ ഏറ്റെടുക്കുന്നു എന്നു സങ്കല്പിക്കുക. അതിനായി അദ്ദേഹം മനുഷ്യന്റെ വാസകേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്നു തന്റെ പഠനം തുടങ്ങുന്നു. വിവിധ സമൂഹങ്ങളുടെ അപഗ്രഥനത്തിനായി നീണ്ട കാലം വിനിയോഗിച്ചശേഷം, 'മനുഷ്യന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിനാണ് സമൂഹമെന്നു പറയുന്നതെന്ന് അവൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. വ്യക്തിയെ പഠിക്കാതെ എങ്ങിനെ സമൂഹത്തെ പഠിക്കാൻ കഴിയും? അപ്പോൾ സമൂഹത്തെ കയ്യൊഴിച്ച് വ്യക്തിയെ പഠിക്കാനിറങ്ങുന്നു. അതിനായി അതീന്ദ്രിയ ശാസ്ത്രമാണ് ആദ്യമായി ആസ്പദിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ അതീന്ദ്രിയശാസ്ത്രത്തിന് ഒരേകീഴ്ത്ത ദർശനമല്ല, പ്രത്യേക അതിനും വിവിധ ശാഖകളുണ്ടെ

ന്നും അവയുടെയെല്ലാം ഗവേഷണ ഫലങ്ങൾ വിഭിന്നമാണെന്നും മനസ്സിലാവുന്നു.

അതീന്ദ്രിയശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഒരു ശാഖയുടെ വാദമനുസരിച്ച് മനുഷ്യന്റെ നിഖില പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും കേന്ദ്രം അവന്റെ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളാണ്. മനുഷ്യൻ ബാഹ്യലോകത്തുനിന്നു ബോധപൂർവ്വമോ അല്ലാതെയോ സ്വീകരിക്കുന്ന സ്വാധീനത്തിന്റെ പ്രതിക്രിയയാണ് അവന്റെ മുഴുക്കമ്മങ്ങളെ മെന്ന് ഒരു വിഭാഗം പറയുമ്പോൾ, ജാതിതാല്പര്യങ്ങളാണ് മുഴുവൻ കമ്മങ്ങളുടെയും പ്രേരകമെന്ന് മറ്റു ചിലർ പറയുന്നു.

തന്റെ 'ഐഡിയലി'നെ സംരക്ഷിക്കാനുള്ള അജ്ഞാത താല്പര്യമാണ്. മനുഷ്യനെ ചലിപ്പിക്കുന്നത് എന്നാണ് ചിലരുടെ പഠനം. ബോധമാണ് മറ്റു ചില ഗവേഷണാലയങ്ങളുടെ പക്ഷം പ്രസ്തുത അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് മനുഷ്യന്റെ ആമുഖഗ്രമായ 'ഓപ്പറേഷൻ' നടത്തുന്നത്. വേറെ ചിലരാകട്ടെ-ബുദ്ധി, ചിന്ത എന്നിങ്ങനെ യാതൊന്നുമില്ലെന്നു അഭിപ്രായക്കാരാണ്.

മനുഷ്യന്റെ വിവിധ അവയവങ്ങളുടെ കടിഞ്ഞാൽ ഏതെങ്കിലുമൊരു ശക്തികേന്ദ്രത്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലല്ല. പ്രത്യേക മനുഷ്യൻ ഏതു ശരീരവശത്തെപ്പറ്റി അധികം ശ്രദ്ധ പുലർത്തുന്നുവോ അതിന്റെ ഉത്തമമായ വളർച്ച സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ചിലർ നല്ല നടന്മാരായിത്തീരുന്നതും മറ്റു ചിലർ നല്ല ചിന്തകരാവുന്നതും ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. അതീന്ദ്രിയശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഈ അഭിപ്രായാന്തരം വളരുകയും സത്യത്തിൽ അങ്ങിനെയൊരു ശാസ്ത്രം തന്നെയുണ്ടോ എന്നു ചോദിക്കാൻ പോലും ചിലർ മുതിരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഭാവനകളുടെ ഈ വനാന്തരത്തിലേക്കു നോക്കി അവൻ ചിന്തിക്ക

വിവാദങ്ങൾ ഇന്നും തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

മതങ്ങളെ നിഷേധിക്കുകയും പച്ചിക്കുകയും മത വിശ്വാസികളെ ഭ്രാന്തന്മാരായി ചിത്രീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ മതങ്ങളും അവയിലെ ആചാരങ്ങളും അറിയാത്തവരാണെന്നും, അവർ മതങ്ങളിലെ അനാചാരങ്ങളെയും നിയമങ്ങളെയും എതിർക്കുന്നത് അവരുടെ ബുദ്ധിശൂന്യതകൊണ്ടാണെന്നും നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാം.

എന്നാൽ ഇസ്ലാം മത വിശ്വാസികളായ മുസ്ലിംകൾ ഇത്തരമുള്ളതിൽ ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. പെട്ടെന്ന് ഇത്തരം പ്രശ്നങ്ങൾക്കും വിവാദങ്ങൾക്കും മുസ്ലിംകൾ ഇരയായിരിക്കുന്നതെങ്ങിനെ? ഇതിന്റെ കാരണങ്ങൾ ആരാണ്? ഒരുതരത്തിൽ നമ്മൾ തന്നെയല്ലേ?

മാറ്റം ആവശ്യം തന്നെയാണ്. മത നിയമങ്ങളിലല്ല, മുസ്ലിം വ്യക്തികളിലാണ് മാറ്റം ആവശ്യമായിരിക്കുന്നതു്. മുസ്ലിംകൾ മതം ഉൾക്കൊണ്ടു് ജീവിക്കാൻ തയ്യാറാവാത്തതാണ് കാരണം. മുസ്ലിംകൾ മത വിരുദ്ധമായ കാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നു; അറിയുന്നവർ മൗനം പാലിക്കുന്നു. മത വിരോധികൾ തക്കം നോക്കിക്കല്ലെറിയുന്നു; ഇസ്ലാമിന്റെ പേരിൽ മുസ്ലിംകൾ ചെയ്യുന്ന നിഷ്പ്രായമായ കാര്യങ്ങൾ അവർ എടുത്തുപൊക്കി ഇസ്ലാം മതത്തെ കരിവാറിത്തേയ്ക്കുന്നു. കൂട്ടത്തിൽ മതമറിയാത്ത മതവിശ്വാസികളെയും ഒപ്പം കൂട്ടുന്നു. അവരും മതത്തെ കല്ലെറിയുന്നു. എന്നാൽ ഇവർ മതത്തെ പഠിക്കാൻ തയ്യാറാവുന്നോ? അതില്ല. മതത്തെ നിഷേധിക്കുന്ന മതമറിയാത്തവർ മതത്തിലെ അനാചാരങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്തൊരളുതം! ആചാരം അറിയാത്തവർ അനാചാരം കണ്ടുപിടിക്കുന്നു! അത്തരം ആക്ഷേപങ്ങളെയും വിമർശനങ്ങളെയും നമുക്ക് അവ അർഹിക്കുന്ന രീതിയിൽ പച്ചിച്ചു തള്ളാം.

എന്നാൽ ഇന്നത്തെ മുസ്ലിം സമുദായം പൂർണ്ണമായും മതാധിഷ്ഠി

തമാണോ? അല്ലെന്ന് പറയുമ്പോൾ എന്തെന്നില്ലാത്ത ഒന്നാണു്. ഹൃദയത്തിലുണ്ടാവുന്നു. എന്നാൽ സഹിക്കവയ്യാത്ത ഹൃദയവേദനയോടെതന്നെ ഈ നഗ്നസത്യത്തെ അംഗീകരിക്കേണ്ടിവരുമെന്നാണ് തോന്നുന്നത്. കാരണം, അത്രയ്ക്കും അനാശാസ്യമാണ് ഇസ്ലാമിനോടുള്ള മുസ്ലിം സമൂഹത്തിന്റെ സമീപനം. ഇസ്ലാമിന്റെ ജീവിതത്തിലൂടെ നീങ്ങണമെന്ന കാര്യത്തിൽ അശ്രദ്ധരായി കഴിയുന്നവരാണ് വളരെയധികം മുസ്ലിംകൾ. അല്ലാമാ ഇബ്ബാസ് തന്റെ കവിതയിൽ ഉണർത്തുന്നു: “ബാങ്കവിളി എങ്ങും കേൾക്കാൻ ഞ്ഞു; എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഭൂമിയിൽ ബിലാലി (റ)ന്റെ ആത്മാവില്ല. തത്പരമാണ് പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന പതിവുണ്ടെങ്കിലും ഈ ഭൂമിയിൽ ഇമാം ഗസ്സാലി (റ)യുടെ ജീവനില്ല.”

ഈ വാക്കുകൾ അത്ഭുതമല്ലേ? നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ധാരാളം പള്ളികൾ മനോഹരമായി പല ഫേഷനുകളിലും ഉയരുന്നവെങ്കിലും മിക്കയിടത്തും അവിടേയ്ക്കു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട മുസ്ലിയാരും മുല്ലാക്കയും മാത്രമേ നമസ്തരിക്കാൻ ഉണ്ടാവാനുള്ളൂ എന്ന വസ്തുത വേദകരമല്ലേ?

യഥാർത്ഥ ഈമാൻ മനസ്സിൽ അങ്കരിക്കാത്തതുകൊണ്ടു് തന്റെ വിശ്വാസവും ആദർശവും അപരന്റെ മുമ്പിൽ അടിയറ വെക്കുന്ന എത്രയോ മുസ്ലിം നാമധാരികളില്ലെന്നു പറയാൻ സാധ്യമല്ല.

ഇസ്ലാമിലെ നിർബന്ധ അനുഷ്ഠാന കർമ്മങ്ങളിൽനിന്നു് എന്തു കൊണ്ടോ മുസ്ലിംകൾ അകന്നുപോകുന്നു. നിർഭാഗ്യകരമായ ഈ പ്രവണതയുടെ ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കാത്ത ജീവിതമാണ് നമ്മുടെ പ്രിയ സഹോദരങ്ങളിൽ മിക്കവരും തുടരുന്നത്. പരമ്പരാഗതമായി ഇസ്ലാമിന്റെ പരിധിയിൽ വന്നുവീണവരാണ് മുസ്ലിംകളിൽ അധികപേരും. “നേരായ മാറ്റം” എന്ന നിലയിൽ അല്ലെങ്കിൽ “ഏക രക്ഷാമാറ്റം” എന്ന നിലയ്ക്കു് ഇ

സ്ലാമിൽ പ്രവേശിക്കുകയും കരുതിക്കൂട്ടി മുസ്ലിംകളായി ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ ഇവരിൽ ഇന്നു് എത്രപേരുണ്ടു്? അകലെ അങ്ങാടിയിൽപ്പോയിവരുമ്പോഴേയ്ക്കും ഒരു നേരത്തെ നമസ്താരവും, അല്ല അസൗകര്യം നേരിട്ടാൽ ഒരു ദിവസത്തെ നോമ്പും ഒഴിവാക്കുന്നവർ തീർത്തും പ്രതികൂലമായ സാഹചര്യത്തിൽ ഇസ്ലാമിനോടു് എത്രത്തോളം കൂറുകാണിക്കും?

മുസ്ലിം രാഷ്ട്രീയ-സാംസ്കാരിക-സാമൂഹിക സംഘടനകളിൽ ഒട്ടുമിക്കതും അവയുടെ പ്രവർത്തകർ ഇസ്ലാമിന്റെ വിധി വിലക്കുകൾ അനുസരിച്ചു ജീവിതം തിട്ടപ്പെടുത്തണമെന്ന് സംഘടനാ തലത്തിൽ കർശനമായി നിർബന്ധിക്കുന്നില്ല. മിക്ക സംഘടനയുടെയും ഭരണഘടനയിലും ഇസ്ലാമികാനുഷ്ഠാനകർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചു മൗനം പാലിക്കുന്നു.

ഇനി ശബ്ദിച്ചാൽത്തന്നെ അതുകൊണ്ടു മാത്രം നമ്മുടെ പ്രവർത്തകരെ-യുവാക്കളെ-ഇസ്ലാമിക കർമ്മാനുഷ്ഠാനമുറയുടെ കാര്യത്തിൽ നിർബന്ധമുള്ളവരാക്കാൻ സാധിക്കുമേ? നമസ്താരം, നോമ്പു് മുതലായവയുടെ കാര്യത്തിൽ കാക്കുശ്യവും കൃത്യനിഷ്ഠയും യുവാക്കളിൽ നിലനിൽക്കണമെങ്കിൽ ആ ശീലം ബാല്യത്തിൽത്തന്നെ ഉളിയുറപ്പിച്ചു പറയണം. അല്ലാത്തപക്ഷം ജീവിതാവസാനം വരെ ആ വൈകല്യം തുടരും. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഇസ്ലാം രക്ഷിതാക്കളോടു് കുട്ടികളെ ഏഴാമത്തെ വയസ്സിൽ ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ ശീലിപ്പിക്കുവാൻ കല്പിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഈ പ്രേരണ വേണ്ട വിധത്തിൽ ഫലിക്കണമെങ്കിൽ രക്ഷിതാക്കൾ ജീവിതത്തിൽ അവ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവരാകണം. അതില്ലാത്ത രക്ഷിതാവിന്റെ പ്രേരണയ്ക്കു് എത്രമാത്രം പ്രസക്തിയും സാധൂകരണവും ആത്മാർത്ഥതയും ഉണ്ടാകുമെന്ന് ഉൾക്കൊള്ളാൻ മതി. ഇക്കാര്യത്തിൽ മാതാപിതാക്കൾക്കു് വലിയതായ ബാധ്യതയുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ രക്ഷിതാക്കൾ എത്രയു